

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky  
Spisová značka: 1Sžk/37/2021  
Identifikačné číslo spisu: 6019200599  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. apríla 2023  
Meno a priezvisko: JUDr. Michal Matulník  
Funkcia: predseda senátu  
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:6019200599.1

## ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a sudcov JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Martina Tisa v právnej veci žalobcu: AKORD distribučná s.r.o., so sídlom Partizánska cesta 89, Banská Bystrica, IČO: 46 836 411, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou AKSK, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 15, Banská Bystrica, IČO: 36 859 711, proti žalovanému: Mesto Banská Bystrica, so sídlom Československej armády 26, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti opatrení žalovaného č. OVZ-SU-162948/30340/2019/Se zo dňa 15. augusta 2019 a č. OVZ-SU-172272/33454/2019/Se zo dňa 27. septembra 2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/232/2019-64 zo dňa 14. októbra 2020, takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného z a m i e t a.

Žalobcovi voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

### O d ô v o d n e n i e

#### I.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 24S/232/2019-64 zo dňa 14. októbra 2020 podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil opatrenia žalovaného č. OVZ-SU-162948/30340/2019/Se zo dňa 15. augusta 2019 a č. OVZ-SU-172272/33454/2019/Se zo dňa 27. septembra 2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2. Napadnutým opatrením č. OVZ-SU-162948/30340/2019/Se zo dňa 15. augusta 2019, označeným ako „Žiadosť o vrátenie správneho poplatku - odpoveď“ žalovaný žalobcovi oznámil, že správny poplatok k žiadosti o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Prístavba skladu spoločnosti AKORD s.r.o.“ vo výške 800 eur bol vyrubený v súlade s § 8 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch (ďalej len „zákon č. 145/1995 Z.z.“). Na základe toho žalobcovi žiadosť na vrátenie 800

eur považoval za nedôvodnú. Žalobcovi ďalej oznámil, že suma 100 eur ako preplatok na uhradenom správnom poplatku k žiadosti o stavebné povolenie bude vrátená v zmysle rozhodnutia mesta Banská Bystrica, stavebného úradu č. OVZ-SU-161231/30340/2019/Se Evč. 244/2019 zo dňa 15. augusta 2019.

3. Napadnutým opatrením č. OVZ-SU-172272/33454/2019/Se zo dňa 27. septembra 2019, označeným ako „Opäťovná žiadosť o vrátenie správneho poplatku - odpoveď“ žalovaný žalobcovi oznámil, že správny poplatok k žiadosti o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Prístavba skladu spoločnosti AKORD s.r.o.“ vo výške 800 eur bol vyrubený v súlade s § 8 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z., zdôrazňujúc, že bolo vydané stavebné povolenie na predmetnú stavbu, a že s prihliadnutím na procesné postupy, ktoré predchádzajú vydaniu stavebného povolenia žalovaný považuje žalobcom prezentovaný výklad § 10 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. za nesprávny. Preto pokladal jeho žiadosť za nedôvodnú.

4. Krajský súd konštatoval, že napadnuté opatrenia pre chýbajúce odôvodnenie trpia nepreskúmateľnosťou. Rovnako tak vyslovil, že nezrozumiteľnosť, a teda aj nepreskúmateľnosť napadnutých opatrení boli v podstate vyvolané nezákonným postupom žalovaného, keď napriek riadne začatému administratívne konaniu nebolo vydané rozhodnutie.

5. Ďalej uviedol, že napadnuté opatrenia preskúmal z dôvodu nezákonnosti, ktorý žalobca uplatnil v žalobe. Týmto dôvodom bolo, že opatrenia neboli odôvodnené a žalobca nepozná dôvody, pre ktoré jeho žiadosti nebolo vyhovené. Namietal chýbajúce náležitosti podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), čo podľa žalobcu spôsobilo ich arbitrárnosť s dávkou svojvôle. Predmetnú námietku vyhodnotil správny súd ako dôvodnú. Na to uviedol, že z obsahu správneho spisu je zrejmé, že pred žalovaným začalo administratívne konanie o návrhu žalobcu na vrátenie zaplateného správneho poplatku. Správny poriadok obsahuje postup, ktorým je v administratívnom konaní správny orgán povinný sa riadiť. Začaté administratívne konanie nie je možné ukončiť inak ako niektorým zo zákonom stanovených spôsobov. Správny poriadok upravuje ukončenie správneho konania vydaním rozhodnutia, a to buď rozhodnutia o zastavení konania alebo rozhodnutia vo veci, a pokiaľ to osobitný predpis výslovne ustanovuje, tak v prípadoch, keď ide o rozhodnutie, ktorým sa účastníkovi konania v plnom rozsahu vyhovie, správny orgán rozhodnutie len vyznačí v spise a účastníkovi sa namiesto písomného vyhotovenia rozhodnutia vydá osobitný doklad, alebo poskytne plnenie (§ 47 ods. 5 správneho poriadku).

6. Vyslovil, že žalovaný rezignoval na svoju povinnosť o žiadosti žalobcu, ktorou začalo administratívne konanie, rozhodnúť postupom podľa správneho poriadku. Na vybavenie predmetnej žiadosti neformálnym listom žalovaného ho neoprávňoval ani zákon č. 145/1995 Z.z. prípadnou osobitnou úpravou, nakoľko neobsahuje takú osobitnú úpravu, podľa ktorej by bolo možné žiadosť o vrátenie zaplateného správneho poplatku vybaviť listom v prípade, že sa žiadosti nevyhovuje. Žalovaný nevydal rozhodnutie, a to je aj zrejme dôvod, prečo napadnuté opatrenia neobsahujú dôvody, pre ktoré tak neurobil, a ani pre ktoré žalobcovi poplatok odmietol vrátiť. Preto pokladal za potrebné prisvedčiť žalobcovi, že také opatrenia trpia arbitrárnosťou.

7. Nakoľko krajský súd prisvedčil správnosti námietky nedostatočného odôvodnenia, pričom dospel k záveru, že z dôvodu nedostatku dôvodov sú napadnuté opatrenia nepreskúmateľné, konštatoval, že nemohol dať odpoveď na žalobcom namietané nesprávne právne posúdenie existujúcich skutkových okolností ako takých, ktoré neodôvodňujú zamietnutie žiadosti o vrátenie zaplateného správneho poplatku, keď podľa žalobcu, tak ako tvrdí v žalobe, boli splnené podmienky na vrátenie zaplateného správneho poplatku. Uvedené konštatoval z dôvodu, že správny súd nie je ďalšou inštanciou v administratívnom konaní. Dodal, že úlohou správneho súdu nie je nahrádzať činnosť orgánu verejnej správy, ale len preskúmať zákonnosť jeho postupu a rozhodnutia. To v podstate znamená, že správny súd skúma, či správny orgán postupoval podľa procesných predpisov a rozhodol v súlade s hmotným právom, pričom tento prieskum vykoná výlučne z dôvodov nezákonnosti uplatnených v žalobe. V preskúvanom prípade žalovaný rozhodnutie o žiadosti žalobcu o vrátenie zaplateného správneho poplatku zatiaľ nevydal, a preto správny súd na meritórne námietky žalobcu nemohol dať odpoveď.

8. Pre úplnosť pokladal za potrebné uviesť, že pokiaľ žalovaný tvrdil, že žaloba nebola podaná včas, toto svoje tvrdenie odvodzoval od právoplatnosti stavebného povolenia, ktoré nebolo predmetom súdneho prieskumu. Právo vymedziť predmet súdneho prieskumu v konaní pred správnym súdom prináleží výlučne žalobcovi, a to vo včas podanej správnej žalobe. Takže počítanie lehoty od právoplatnosti stavebného povolenia tak, ako sa toho dožaduje žalovaný, je právne irelevantné (okrem toho stavebné povolenie v tejto konkrétnej veci by nemohlo byť spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v správnom súdnictve, nakoľko neboli proti nemu vyčerpané opravné prostriedky [§ 7 písm. a/ SSP]). Lehota na podanie žaloby bola zachovaná, čo je evidentné z obsahu správneho spisu. Preskúvané opatrenie z 15. augusta 2019 bolo žalobcovi doručené 28. augusta 2019 a preskúvané opatrenie z 27. septembra 2019 bolo žalobcovi doručené 07. októbra 2019. Žaloba bola správne súdu doručená elektronicky 14. októbra 2019.

9. Taktiež vyslovil, že tvrdenie žalovaného, že žaloba neobsahovala skutkové a právne dôvody nezákonnosti napadnutých opatrení, je v rozpore s obsahom žaloby. Žalobca namietal tak vecnú nesprávnosť opatrení, ako aj nedostatok dôvodov napadnutých opatrení a v dôsledku toho ich arbitrárnosť a svojvoľnosť tak, ako to vyplýva z bodov 12 až 16 žaloby. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žaloba nemá údaj o dátume oznámenia napadnutého rozhodnutia, tak vo vzťahu k prvému z preskúvaných opatrení to nemá oporu v bode 5 žaloby, avšak pri neskoršom z napadnutých opatrení, ako vyplýva z bodu 6 žaloby, tento údaj chýba. Išlo však o odstrániteľnú chybu žaloby, ktorej neodstránenie nebránilo správne súdu v pokračovaní konania, preto správny súd ani nepristúpil k odstraňovaniu tejto vady, nakoľko by išlo o prílišný formalizmus, keď z údajov o oznámení doručenia prvého z napadnutých opatrení a z dátumu podania správnej žaloby bolo zrejmé, že žaloba bola podaná včas, čo neskôr bolo overené aj z obsahu predloženého správneho spisu.

10. Napokon uviedol, že argumentácia žalovaného k jeho tvrdeniu o nespôsobilosti napadnutých neformálnych listov na súdny prieskum, by nemohla obstať ani v prípade, že by išlo o neformálne listy, ktoré správny orgán vydal, pretože mu zo zákona nevyplývala povinnosť vydať rozhodnutie. Teda bez toho, aby išlo o porušenie procesného predpisu. Aj v takom prípade by odmietnutie preskúmania neformálnych listov, ktoré sa svojím obsahom dotýkajú práv osôb - žalobcu, predstavovalo odopretie spravodlivosti vo vzťahu k žalobcovi. K povahe neformálneho oznámenia správneho orgánu poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 91/2016 bod 34.: „Ústavný súd považuje za potrebné dodať, že pokiaľ súd v správnom súdnictve odmietne vecne prejednať žalobu podľa § 247 a nasl. O.s.p. smerujúcu proti neformálnemu oznámeniu správneho orgánu, ktorý nemal zo zákona vyplývajúcu povinnosť vydať rozhodnutie, dopúšťa sa odopretia spravodlivosti vo vzťahu k takému žalobcovi. Osobitne v takom prípade nie je na mieste konanie o návrhu proti nečinnosti správneho orgánu, ale ani konanie o návrhu proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy, keď za nezákonný zásah sa považuje faktické konanie orgánu verejnej správy, ktoré nie je rozhodnutím“.

11. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi voči žalovanému priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

## II.

12. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

13. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

14. Žalovaný, odkazujúc na obsah administratívneho spisu, ako aj ustanovenie § 3 ods. 1 písm. b/ SSP, namietal, že v predmetnom konaní boli vydané len dva správne akty, ktoré je možné považovať za rozhodnutia, a s ktorými možno spájať účinky podanej žaloby. Ide o rozhodnutie č. OVZ-SU-

161231/30340/2019/Se, ev. č.: 244/2019 zo dňa 15. augusta 2019, ktorým žalovaný rozhodol o vrátení preplatku vo výške 100 eur z dôvodu nesprávneho výpočtu výšky poplatku, ako aj rozhodnutie č. OVZ-SU-91487/1107/2019/Se, ev. č. 110/2019 zo dňa 13. mája 2019 o vydaní stavebného povolenia. Taktiež namietal, že proti rozhodnutiu o vydaní stavebného povolenia žalobca mohol podať opravný prostriedok, a týmto spôsobom sa domáhať nápravy u orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Zdôraznil, že rovnakým spôsobom bol žalobca oprávnený domáhať sa aj vrátenia správneho poplatku, keď sa domnieval, že titulom vydania rozhodnutia po zákonom ustanovenej lehote, mu na jeho vrátenie vznikol právny nárok, ktorý však žalobca neuplatnil a dňa 14. októbra 2019 podal správnu žalobu na príslušnom súde. Mal za to, že žalobca nevyčerpal riadne opravné prostriedky v zmysle znenia Správneho súdneho poriadku, v dôsledku ktorej skutočnosti zákonná lehota na podanie všeobecnej správnej žaloby márne uplynula dňa 25. júla 2019. V nadväznosti na uvedené tvrdil, že krajský súd v napadnutom rozsudku neprihliadol na námietku žalovaného o uplatnení práva žalobcu na súde po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty. Namietal, že krajský súd mal na znenie a obsah uplatnenej námietky žalovaného prihliadať aj z dôvodu, že takýto postup konajúceho súdu vyplýva zo znenia § 106 SSP. Uviedol, že v tomto type administratívneho konania nie je možné posúdiť iba jedno podanie bez vzájomnej súvislosti k ostatným úkonom a podaniam, ktoré sa daného konania týkali.

15. Ďalej namietal, že žalobou napádané podania žalovaného č. OVZ-SU-162948/30340/2019/Se zo dňa 15. augusta 2019 a č. OVZ-SU-172272/33454/2019/Se zo dňa 27. septembra 2019, ktoré tento nesprávne označuje ako rozhodnutia, nepredstavujú spôsobilý predmet súdneho prieskumu, nakoľko sa nejedná o rozhodnutia, ale ani o opatrenia, pričom s ich vydaním sa nespája ani iný zásah orgánu verejnej správy do práv a právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu. Uviedol, že predmetné podania mali čisto faktickú povahu, čiže pri ich vydaní neprebehlo žiadne formalizované administratívne konanie a sú výsledkom okamžitého uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy. Namietal, že ich vydaním nedošlo k priamemu zásahu do práv a právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu, a že práva vyplývajúce aj z týchto podaní sa viažu ku konaniu, ktorého výsledkom bolo vydanie rozhodnutia - stavebného povolenia, kde lehota na jeho preskúmanie súdom márne uplynula dňa 25. júla 2019. Dodal, že obsahom týchto podaní bolo iba oznámenie status quo, ktorý vyplýval z už v tom čase právoplatne rozhodnutej veci.

16. Taktiež poukázal na body napadnutého rozsudku č. 30, 31, 32, 33, 34, 37, a 40, pričom v záveroch z nich vyplývajúcich videl vadu nesprávneho právneho posúdenia veci. V spojitosti s uvedeným tvrdil, že o žiadosti žalobcu na vrátenie správneho poplatku zo dňa 15. júla 2019 rozhodol rozhodnutím č. OVZ-SU-161231/30340/2019/Se, ev. č.: 244/2019 zo dňa 15. augusta 2019, ktorým rozhodol o vrátení preplatku vo výške 100 eur z dôvodu nesprávneho výpočtu výšky poplatku, voči ktorému rozhodnutiu žalobca opravný prostriedok nepodal, avšak obrátil sa na žalovaného v písomnej forme s ďalšou žiadosťou s rovnakým obsahom, teda žiadal o vrátenie predmetného správneho poplatku, teraz už zníženého o 100 eur. Preto pokladal za nesprávny záver krajského súdu, že žalovaný o tomto nároku rozhodol dvakrát, a to vo forme listu, keď o tomto rozhodol raz uvedeným rozhodnutím, pričom zdôraznil, že žiaden právny predpis mu neukladá po vydaní rozhodnutia, voči ktorému ani nebol uplatnený opravný prostriedok, reagovať na ďalšie návrhy, prípadne žiadosti žalobcu v tej istej veci vydávaním ďalších rozhodnutí.

17. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať žalovanému náhradu trov konania.

### III.

18. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného vyjadril podaním zo dňa 12. marca 2021.

19. Kasačné námietky žalovaného vznesené v kasačnej sťažnosti označil za nesprávne, v prípade aplikácie ktorých by bolo žalobcovi znemožnené sa zákonom dovoleným postupom domôcť vrátenia správneho poplatku z dôvodu, že žalovaný v správnom konaní, na ktoré sa poplatok viaže, zmeškal zákonom ustanovené lehoty. Uviedol, že žalovaný o žiadosti žalobcu, ktorá vyplýva z platných právnych predpisov, nerozhodol zákonom predpísaným spôsobom a žalobcovi správny poplatok

nevrátil. Žalovaný sa obmedzil len na stručné, avšak nepreskúmateľné odôvodnenie, hoci bolo jeho povinnosťou o žiadosti žalobcu o vrátenie správneho poplatku rozhodnúť po jej náležitom preskúmaní, čo sa však nestalo.

20. Zároveň zdôraznil, že podaná žaloba nesmeruje voči rozhodnutiu o vydaní stavebného povolenia, preto nie je možné posudzovať dodržanie zákonnej lehoty od okamihu doručenia tohto rozhodnutia. Skutočnosť, že napadnuté rozhodnutia súvisia so stavebným povolením označeným v žalobe neznamena, že žalobca navrhuje preskúmať stavebné povolenie, ale rozhodnutie, ktoré s ním nepriamo súvisí, resp. s procesom jeho vydávania. Ide o samostatné konanie, ktoré sa začína na základe žiadosti poplatníka.

21. Uviedol, že žalovaný nerozhodol o žiadosti žalobcu o vrátenie poplatku zákonom predpísaným spôsobom, teda mu predmetné právo odňal. Doplnil, že žalovaný náležite rozhodol len o vrátení sumy 100 eur z dôvodu preplatku, teda žalobca nemal dôvod sa voči takémuto rozhodnutiu brániť, nakoľko toto neriešilo inú sumu a neobsahovalo vo výroku žiadnu časť, ktorá by sa týkala sumy 800 eur.

22. Nakoľko pokladal napadnuté rozhodnutie krajského súdu za správne, navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

#### IV.

23. Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti bolo žalovanému doručené dňa 25. marca 2021 na vedomie.

#### V.

24. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

25. Podľa § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

26. Podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

27. Z dôvodovej správy k zákonu č. 423/2020 Z.z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva, ktorý v článku XX novelizoval aj zákon č. 757/2004 Z.z. vyplýva, že zákonodarca vo vyššie citovanom odseku 2 upravil prechod výkonu súdnictva z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd, a teda najvyšší správny súd prebral z najvyššieho súdu všetky „živé“ veci v agende správneho súdnictva, ktoré aj dokončí.

28. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a g/ SSP zrušil napadnuté opatrenia žalovaného č. OVZ-SU-162948/30340/2019/Se zo dňa 15. augusta 2019 a č. OVZ-SU-172272/33454/2019/Se zo dňa 27. septembra 2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný napadnutým opatrením č. OVZ-SU-162948/30340/2019/Se zo dňa 15. augusta 2019 označeným ako „Žiadosť o vrátenie správneho poplatku - odpoveď“ žalobcovi oznámil, že správny poplatok k žiadosti o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Prístavba skladu spoločnosti AKORD s.r.o.“ vo výške 800 eur bol vyrubený v súlade s § 8 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. Preto žalobcovu žiadosť na vrátenie 800 eur z dôvodu, že nebola dodržaná zákonná lehota na vydanie stavebného povolenia na stavbu, považoval za nedôvodnú. Následne žalovaný napadnutým opatrením č. OVZ-SU-172272/33454/2019/Se zo dňa 27. septembra

2019, označeným ako „Opätovná žiadosť o vrátenie správneho poplatku - odpoveď“ žalobcovi oznámil, že správny poplatok k žiadosti o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Prístavba skladu spoločnosti AKORD s.r.o.“ vo výške 800 eur bol vyrubený v súlade s § 8 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z., zdôrazňujúc, že bolo vydané stavebné povolenie na predmetnú stavbu, a že s prihliadnutím na procesné postupy, ktoré predchádzajú vydaniu stavebného povolenia žalovaný považuje žalobcom prezentovaný výklad § 10 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. za nesprávny. Pokladal teda aj túto žiadosť žalobcu za nedôvodnú.

29. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. správny orgán rozhodne o vrátení poplatku v plnej výške, ak sa nemohol vykonať úkon alebo uskutočniť konanie bez zavinenia poplatníka v lehote ustanovenej podľa osobitného predpisu alebo na základe žiadosti poplatníka, ak bol poplatok zaplatený bez toho, aby bol na to poplatník povinný, ak pri jednotlivých položkách v sadzobníku nie je ustanovené inak. Na účely tohto zákona sa lehota ustanovená osobitným predpisom považuje za zachovanú, ak v posledný deň lehoty správny orgán  
a/ odovzdá spoplatnené vybavenie na poštovú prepravu,  
b/ odošle spoplatnené vybavenie elektronicky podľa osobitného predpisu 7 alebo  
c/ odovzdá poplatníkovi spoplatnené vybavenie.

30. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z. z. v konaní vo veci poplatkov sa postupuje podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 1 ods. 1 správneho poriadku sa tento zákon vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

32. Vyššie citované ustanovenie správneho poriadku upravuje rozsah pôsobnosti správneho poriadku, teda vymedzuje okruh prípadov rozhodovania správnych orgánov v oblasti verejnej správy, keď sa postupuje podľa tohto zákona. Použiť správny poriadok je potrebné vždy, ak sú súčasne splnené podmienky uvedené v tomto odseku, čiže:

- ide o konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických alebo právnických osôb (tzv. pozitívne vymedzenie rozsahu pôsobnosti),
- osobitný zákon výslovne aplikáciu správneho poriadku nevylučuje (tzv. negatívne vymedzenie rozsahu pôsobnosti).

33. Správny poriadok je procesnoprávny predpis, ktorý má všeobecný charakter. V ustanovení § 1 ods. 1 správneho poriadku je zakotvený tzv. subsidiárny charakter správneho poriadku vo vzťahu k osobitným zákonom upravujúcim rozhodovanie správnych orgánov. To znamená, že ak osobitný zákon úplne nevylúčil uplatňovanie správneho poriadku, správny orgán pri rozhodovaní podľa tohto osobitného zákona použije správny poriadok v plnom rozsahu.

34. Osobitným zákonom vzťahujúcim sa na vec je zákon č. 145/1995 Z.z., ktorý v § 18 ods. 1 ustanovuje, že v konaní vo veci správnych poplatkov sa postupuje podľa všeobecného predpisu o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Nakoľko tento osobitný zákon v predmetnom prípade nevylúčil uplatňovanie správneho poriadku, platí, že na prejednávajúcu vec sa vzťahuje správny poriadok.

35. V nadväznosti na uvedené kasačný súd zdôrazňuje, že z dikcie ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 145/1995 Z.z. vyplýva povinnosť správneho orgánu o podanej žiadosti o vrátenie zaplateného správneho poplatku vydať rozhodnutie, keď predmetné zákonné ustanovenie sa výslovne začína slovami „Správny orgán rozhodne o vrátení poplatku....“

36. Vo svetle vyššie uvedeného mal žalovaný v prípade nevyhovenia žiadosti žalobcu o vrátenie správneho poplatku vydať rozhodnutie (hoci by išlo o negatívne rozhodnutie) v správnom konaní v

zmysle ustanovení § 46 a nasl. správneho poriadku so všetkými predpísanými náležitosťami, proti ktorému by mal žalobca právo podať odvolanie, ktoré by po nadobudnutí právoplatnosti bolo preskúmateľné súdom.

37. Žalovaný však naznačeným spôsobom nepostupoval a žalobcu o vybavení jeho žiadostí informoval iba vo forme opatrení nemajúcich formálne, a ani obsahové náležitosti rozhodnutia vrátane poučenia o možnosti podať proti ním odvolanie.

38. Kasačný súd taktiež nemohol prisvedčiť správnosti kasačnej námietky, spočívajúcej v tvrdení, že napadnuté podania žalovaného nepredstavujú spôsobilý predmet súdneho prieskumu, nakoľko sa nejedná o rozhodnutia, ale ani o opatrenia, pričom s ich vydaním sa nespája ani iný zásah orgánu verejnej správy do práv a právom chránených záujmov alebo povinností žalobcu. Napadnuté listy žalovaného sú totiž v zmysle § 3 ods. 1 písm. c/ SSP jednoznačne opatreniami orgánu verejnej správy, teda sú aktom vydaným týmto orgánom v administratívnom konaní, ktorý sa priamo dotýka práv žalobcu, keďže prostredníctvom nich žalovaný žalobcovi oznámil, že mu nebude vrátený zaplatený správny poplatok za stavebné povolenie.

39. Taktiež vo vzťahu k ďalšej časti vznesenej námietky, keď touto sa žalovaný tiež snažil spochybniť, či predmetné listy predstavujú spôsobilý predmet súdneho prieskumu, kasačný súd dáva do pozornosti, že podľa ustálenej judikatúry - nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky (pozri k tomu bližšie nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 37/95, II. ÚS 50/01, I. ÚS 52/02, III. ÚS 183/2003, PL. ÚS 21/08, I. ÚS 354/08) a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžf/29/2010, ZSP 5/2011, či uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžp/5/2011) môžu byť predmetom preskúmania súdom aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb.

40. Súdna prax ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia, alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy.

41. V danom prípade je potrebné uviesť, že listy žalovaného bez ohľadu na ich formu, treba považovať za procesné úkony správneho orgánu, ktorých obsah má autoritatívny vzťah k jeho adresátovi (žalobcovi), a že správny orgán v tomto prípade vystupuje v úlohe vykonávateľa štátnej moci, nie iba v pozícii oznamovateľa.

42. Za nedôvodnú považoval kasačný súd aj kasačnú námietku žalovaného, spočívajúcu v tvrdení, že žalobca sa mal v danom prípade brániť podaním opravného prostriedku proti rozhodnutiu o vydaní stavebného povolenia, čo však žalobca opomenul, v dôsledku ktorej skutočnosti zákonná lehota na podanie všeobecnej správnej žaloby márne uplynula dňa 25. júla 2019. Ohľadom uvedeného uvádza, vychádzajúc z dispozičného princípu, ktorým je ovládané konanie pred správnym súdom, že je oprávnením žalobcu vymedziť predmet súdneho prieskumu, preto v prejednávanej veci nemá opodstatnenie skúmať včasnosť podanej žaloby v závislosti od rozhodnutia o vydaní stavebného povolenia, ktoré v tomto prípade nepredstavuje predmet súdneho prieskumu.

43. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti najvyšší správny súd námietky žalovaného uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keďže tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

44. O náhrade trov konania rozhodol najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov kasačného konania.

45. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

**Poučenie :**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.